

Број: 03-02-1535/2025
Сарајево, 21.01.2026. године

**ПАРЛАМЕНТ ФЕДЕРАЦИЈЕ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

- Представнички дом -
госп Драган Миоковић, предсједавајући
- Дом народа -
госп Томислав Мартиновић, предсједавајући

Поштовани,

У складу са чланом IV.Б.3.7.ц) (III) Устава Федерације Босне и Херцеговине, а у вези са чланом 172. став (1) Пословника Представничког дома Парламента Федерације БиХ („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 69/07, 2/08, 26/20 и 13/24) и чланом 164. став (1) Пословника о раду Дома народа Парламента Федерације БиХ („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 27/03, 21/09, 24/20 и 60/24), ради разматрања и усвајања по скраћеном поступку, достављам Вам **ПРИЈЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈЕДИНСТВЕНИМ НАЧЕЛИМА И ОКВИРУ МАТЕРИЈАЛНЕ ПОДРШКЕ ЛИЦИМА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**, који је утврдила Влада Федерације Босне и Херцеговине на 65. сједници, одржаној 14.01.2026. године.

Приједлог закона се доставља на службеним језицима и писмима Федерације Босне и Херцеговине у принтаној и електронској форми (ЦД).

С поштовањем,

Прилог:

- Приједлог закона на српском језику (ЦД)
- Текст одредаба Закона које се мијењају и допуњују
- Изјава о усклађености
- Образац број 1а
- Образац ИФП-НЕ
- Закон о јединственим начелима и оквиру материјалне подршке лицима са инвалидитетом у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 13/25)

**Цо: Федерално министарство рада и социјалне политике
госп Аднан Делић, министар**

Co: pred-ct

**БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ВЛАДА**

ПРИЈЕДЛОГ

**ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈЕДИНСТВЕНИМ НАЧЕЛИМА И
ОКВИРУ МАТЕРИЈАЛНЕ ПОДРШКЕ ЛИЦИМА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ У
ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Сарајево, јануар 2026. године

ПРИЈЕДЛОГ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО СКРАЋЕНОМ ПОСТУПКУ

Достављени текст Приједлога закона о измјенама и допуна Закона о јединственим начелима и оквиру материјалне подршке лицима са инвалидитетом у Федерацији Босне и Херцеговине се може усвојити по скраћеној процедури, јер се указала потреба за хитним усклађивањем законског оквира са постојећим стањем у пракси, односно отклањању уочених правних нејасноћа и техничких недостатака који отежавају примјену важећег прописа.

Ради се о измјенама и допунама које су ограниченог обима, не задиру у основна начела постојећег законског рјешења и не захтијевају свеобухватну јавну расправу.

Такођер, предложене измјене и допуне имају за циљ унапређење ефикасности система, правне сигурности и заштите права корисника, а њихово одлагање би могло довести до негативних посљедица по функционисање надлежних институција и остваривање права грађана.

Стога, обзиром на наведено, сматрамо оправданим и сврсисходним да се Приједлог закона о измјенама и допуна Закона о јединственим начелима и оквиру материјалне подршке лицима са инвалидитетом у Федерацији Босне и Херцеговине размотри и усвоји по скраћеном поступку.

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈЕДИНСТВЕНИМ НАЧЕЛИМА И
ОКВИРУ МАТЕРИЈАЛНЕ ПОДРШКЕ ЛИЦИМА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ У
ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

У Закону о јединственим начелима и оквиру материјалне подршке лицима са инвалидитетом у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 13/25) у члану 8. став (2) иза ријечи: „или је напустило подручје Босне и Херцеговине“ додају се ријечи: „на период који је дужи од 6(шест) мјесеци“.

Иза става (2) додаје се нови став (3) који гласи:

„(3) Изузетак од примјене става (2) овог члана је напуштање пријављеног пребивалишта или подручја Босне и Херцеговине због лијечења и опоравка за вријеме док исто траје.“

Члан 2.

У члану 11. став (3) ријеч „о“ брише се.

Став (4) мијења се и гласи:

„(4) Право на личног асистента и право на радног асистента оствариће се у складу са прописима, који ће бити донесени на кантоналном нивоу“.

Члан 3.

У члану 18. став (3) иза ријечи: „могу остварити према“ додају се ријечи: „кантоналним прописима,“ те иза ријечи: „накнаде за физичку онеспособљеност“ додају се ријечи: „или по другим прописима“.

Члан 4.

У члану 19. став (2) иза ријечи: „заштити цивилних жртава рата“ додају се ријечи: „по кантоналним или другим прописима“.

Члан 5.

У члану 20. став (2) иза ријечи: „у установу социјалне заштите“ додају се ријечи: „или у другу јавну установу затворског типа“.

Члан 6.

У члану 21. став (3) иза ријечи: „заштити цивилних жртава рата,“ додају се ријечи: „кантоналним или другим прописима“.

Члан 7.

У члану 23. став (1) иза ријечи: „на казну затвора у трајању од шест мјесеци и дуже“ додају се ријечи: „за дјела из члана 22. овог закона“.

Члан 8.

У члану 31. став (4) тачка а) иза ријечи: „копију личне карте“ додају се ријечи: „на увид“.

Тачка б) мијења се и гласи:

„б) Увјерење о кретању;“.

Тачка ц) иза ријечи: „цивилним жртвама рата“ додају се ријечи: „кантоналним или другим прописима“.

Иза тачке ф) додаје се нова тачка г) која гласи:

„г) Уговор о смјештају лица у установу социјалне заштите из којег је видљива структура трошкова смјештаја у установу или копија пресуде из које је видљиво да је лице смјештено у установу затворског типа или изјава од стране надлежног органа да лице није смјештено у установу социјалне заштите.“

Члан 9.

У члану 33. став (1) број „15“ замјењује се бројем „18“.

Члан 10.

У члану 36. додаје се нови став (2) који гласи:

„(2) Изузетак од става (1) овог закона су корисници права-дјеца старосне доби до 18. године живота, те исти не подлијежу поступку верификације.“

Члан 11.

У члану 46. додаје се нови став (5) који гласи:

„(5) Подаци у евиденцијама из става (3) овог члана разврставају се по spolu и као дио статистичке евиденције доступни су јавности.“

Члан 12.

У члану 49. став (1) додају се нове тачке д) и е) које гласе:

- “д) не предузме одговарајуће мјере и механизме заштите од дискриминације, узнемиравања и сексуалног узнемиравања у складу са чланом 9. овог закона.
- е) не разврстава по spolu статистичке податке и информације који се прикупљају, евидентирају и обрађују и не учини их доступним јавности.“

Члан 13.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеним новинама Федерације БиХ“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ
ПРИЈЕДЛОГА ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О
ЈЕДИНСТВЕНИМ НАЧЕЛИМА И ОКВИРУ МАТЕРИЈАЛНЕ ПОДРШКЕ ЛИЦИМА
СА ИНВАЛИДИТЕТОМ У ФЕДЕРАЦИЈИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

I - УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредбама члана III.2.e/, у вези са чланом III.3.(3). Устава Федерације Босне и Херцеговине, којим је утврђено да, федерална власт има право утврђивати политику и доносити законе који се тичу социјалне политике.

Према одредбама члана III.2.e/ и члана III.3./1/ и /2/ Устава Федерације Босне и Херцеговине, федерална власт и кантони су заједнички надлежни за социјалну политику у коју област спада и заштита лица са инвалидитетом. Ту надлежност остварују заједнички или одвојено, или од стране кантона координирано од федералне власти. У погледу ових надлежности кантони и федерална власт договарају се на трајној основи.

Кантони у овој области имају право утврђивати политику и проводити законе (члан III.3.(4)), као и проводити социјалну политику и успостављати службе социјалне заштите (члан III.4.j).

II - РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ

Основни разлог доношења Закона о измјенама и допунама Закона о јединственим начелима и оквиру материјалне подршке лицима са инвалидитетом у Федерацији Босне и Херцеговине, који је ступио на снагу 08.03.2025. године, је измјена старосне доби за дјецу-лице са инвалидитетом, приликом одређивања могућности контролног прегледа. Институт за медицинско вјештачење здравственог стања својом оцјеном и мишљењем, која је у поступцима основ за признавањем права, може утврдити контролни преглед за дјецу, уколико сматра да ће доћи до побољшања или погоршања здравственог стања. Постојеће законско рјешење предвиђа могућност контролног прегледа за дјецу старосне доби до 15-те године живота.

Чланом 1. Конвенције о правима дјетета, је одређено да је дијете свако лице које је млађе од 18. година живота. Сходно овој дефиницији у предложеним измјенама се старосна доб дјетета, којему се може одредити контролни преглед, помјера до 18-те године живота.

Сва остала предложена рјешења у овим Измјенама су само техничке поправке и исправке грешака, а свака од њих не мијења нити циљ нити суштину постојећих норми у важећем Закону о јединственим начелима и оквиру материјале подршке лицима са инвалидитетом у Федерацији Босне и Херцеговине.

III - УСКЛАЂЕНОСТ ПРОПИСА СА ЕВРОПСКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ

У погледу обавезе која се односи на усклађивање предметних измјена закона са правном стечевином Европске уније, истичемо да је анализом примарних, секундарних те осталих извора права ЕУ утврђено да не постоје мјеродавне одредбе са којима би се вршило усклађивање.

IV- ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ РЈЕШЕЊА

Члан 1.

У Закону о јединственим начелима и оквиру материјалне подршке лицима са инвалидитетом у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", број: 13/23) на правној снази је одредба којом је одређено да се треба донијети одговарајући правни акт уколико лице напусти пребивалиште или подручје Босне и Херцеговине, а да га није одјавио код надлежног органа. Није прецизирана дужина трајања напуштања, па се надопуњује члан 8. став (2) у погледу трајања периода напуштања (шест мјесеци и дуже).

Надодат је и нови став (2) којим се предвиђа изузетак од примјене, односно ако је напуштање у сврху лијечења и опоравка, док исто траје.

Члан 2.

У важећем Закону о јединственим начелима и оквиру материјалне подршке лицима са инвалидитетом у Федерацији Босне и Херцеговине, приликом набрајања права која лице са инвалидитетом може остваривати по федералним или кантоналним прописима, тачка о. је стављена у став (3) умјесто у став (4), те се грешка техничке природе овим измјенама исправља.

Члан 3., 4. и 6.

Ово предложено рјешење је било садржано у члану 7. Закона о основама социјалне заштите, заштите цивилних жртава рата и заштите породице са дјецом ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 36/99, 54/04, 39/06, 14/09, 45/16, 40/18 и 16/23), а исто онемогућава истовремено кориштење истих права због инвалидитета, по овом закону и по прописима о правима бораца, прописима о цивилним жртвама рата, прописима о пензијском и инвалидском осигурању, кантоналним или неким другим прописима (мисли се на прописе друге државе примјеном реципроцитета). Обзиром да је досадашња пракса показала учинковитост, да то рјешење није прецизно формулисано важећим законом, измјенама се омогућава његова даља примјена, те се грешка техничке природе исправља приједлогом ових измјена.

Члан 5.

Циљ овог члана је онемогућити кориштење права на додатак за његу и помоћ од другог лица, осим лицима која су смјештена у установе социјалне заштите о трошку кантоналног буџета и лицима смјештеним у установе затворског типа, јер им је у тој установи гдје су смјештена, пружена сва њега и помоћ у складу са њиховим потребама.

Члан 7.

У закону који је на снази у члану 23. није прецизирано да се ограничење кориштења права због кривичних дјела односи искључиво на кривична дјела из члана 22. Закона. Стога се приједлогом ових измјена, та грешка отклања.

Члан 8.

У члану 31. важећег Закона допуњена је тачка а) да се копија личне карте узима само на увид због примјене Закона о заштити личних података.

У тачки б) измијењена је врста доказа, умјесто пријаве пребивалишта (ЦИПС) као доказ је одређено увјерење о кретању. Чланом 7. Закона је одређено да корисник права може постати само лице које има пријављено пребивалиште најмање шест мјесеци прије подношења захтјева. Та чињеница се може утврдити само из увјерења о кретању, те се из наведених разлога предвиђа као доказ, умјесто досадашњег доказа пријаве пребивалишта ЦИПС.

Тачка г) је надодата, јер се за остваривање права на додатак за његу и помоћ од другог лица, за лица смјештена у установе социјалне заштите, утврђује ко сноси трошкове смјештаја и у којем обиму, те од приложених доказа, овиси могућност остваривања овог права.

Члан 9.

Старосна доб за могућност одређивања контролног прегледа од стране Института за медицинско вјештачење здравственог стања за дјецу, која су лица са инвалидитетом, помјера се на старосну доб до 18-те године живота.

Рјешење је измијењено у смислу примјене члана 1. Конвенције о правима дјетета, која сматра да је дијете свако лице млађе од 18 година.

Члан 10.

Верификацији не подлијежу дјеца старосне доби до 18. године живота.

Члан 11.

У складу са мишљењем Гендер центра ФБиХ, додат став ради усклађивања са чланом 22. Закона о равноправности сполова БиХ.

Члан 12.

У складу са мишљењем Гендер центра ФБиХ, додате нове тачке ради provedбе члана 30. Закона о равноправности сполова у БиХ.

Члан 13.

У складу са важећим правним нормама, одређено је вријеме ступања на снагу Закона о измјенама и допунама Закона о јединственим начелима и оквиру материјалне подршке лицима са инвалидитетом у Федерацији Босне и Херцеговине.

V - ФИНАНСИЈСКЕ ИМПЛИКАЦИЈЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ ИЗМЈЕНА

Проведба ових измјена и допуна не изискује додатна финансијска средства из федералног буџета.

ТЕКСТ ОДРЕДАБА ЗАКОНА КОЈЕ СЕ МИЈЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ

Закон о јединственим начелима и оквиру материјалне подршке лицима са инвалидитетом у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 13/25)

Члан 8.

(Губитак права због одјаве пребивалишта)

- (1) Уколико корисник права одјави пребивалиште са подручја Федерације, даљње кориштење свих права утврђених правоснажним рјешењем престаје са датумом одјаве.
- (2) Уколико је лице са инвалидитетом напустило своје пребивалиште или је напустило подручје Босне и Херцеговине, а није одјавило своје пребивалиште код надлежних органа, надлежни центар за социјални рад ће привремено обуставити исплату новчаних накнада, све док непосредним увидом у мјесту пријављеног пребивалишта утврди да ли лице заиста борави на пријављеној адреси, те ће у складу са тим донијети рјешење.

Члан 11.

(Права лица са инвалидитетом)

- (1) Лица са инвалидитетом из члана 12. овог закона имају сљедећа права и то на:
 - а) личну инвалиднину;
 - б) додатак за његу и помоћ од другог лица;
 - ц) ортопедски додатак;
 - д) помоћ у трошковима лијечења и набавци ортопедских помагала;
 - е) оспособљавање за живот и рад (професионална рехабилитација, преквалификација и доквалификација);
 - ф) предност при запошљавању под једнаким условима;
 - г) новчану и другу материјалну помоћ;
 - х) смјештај у хранитељску породицу;
 - и) смјештај у установу социјалне заштите;
 - ј) услуге социјалног и другог стручног рада;
 - к) кућну његу и помоћ у кући;
 - л) рану развојну подршку;
 - љ) приоритетно стамбено збрињавање;
 - м) психолошку и правну помоћ;
 - н) личног асистента;
 - њ) асистента у образовању;
 - о) радног асистента;
 - п) асистивну технологију;
 - р) разумну прилагодбу.

- (2) Права из става (1) тач. а), б) и ц) овог члана остварују се под условима, на начин и по поступку утврђеним овим законом.
- (3) Права из става (1) тач. д), е), ф), г), х), и), ј), к), л), љ), м), њ), о), п) и р) овог члана могу се остварити у складу са прописима о социјалној заштити, здравственом осигурању, здравственој заштити, запошљавању и образовању.
- (4) Право из става (1) тачка н) овог члана, остварит ће се у складу са прописима који ће бити донесени на кантоналном нивоу.
- (5) Прописима кантона могу се утврдити и друга права у складу са финансијским могућностима кантона и програмима развоја социјалне заштите.

Члан 18.

(Утврђивање висине накнаде за личну инвалиднину)

- (1) Лична инвалиднина одређује се у мјесечном износу, сразмјерно степену оштећења организма према налазу, оцјени и мишљењу Института.
- (2) Мјесечни износи личне инвалиднине одређују се у проценту од основице дефинисане у члану 24. овог закона, и то:
Група Процент
а) I - лица са инвалидитетом са 100% оштећења организма 40%,
б) II - лица са инвалидитетом са 90% оштећења организма 30%.
- (3) Право из става (1) овог члана не могу остварити лица са инвалидитетом, која личну инвалиднину остварују или могу остварити према прописима о правима бораца и чланова њихових породица, прописима о заштити цивилних жртава рата и прописима о пензијском и инвалидском осигурању - право накнаде за физичку онеспособљеност.

Одјељак Б. Накнада за његу и помоћ од другог лица

Члан 19.

(Услови за остваривањем права на додатак за његу и помоћ од другог лица)

- (1) Ради остваривања права на накнаду за његу и помоћ од другог лица, лица са инвалидитетом разврставају се у двије групе, и то:
 - а) Прва група – лица са инвалидитетом која су, према оцјени Института, због утврђеног оштећења организма упућена на сталну његу и помоћ од другог лица, јер не могу сама удовољити својим основним животним потребама без помоћи другог лица.
 - б) Немогућност удовољавања основним животним потребама, у смислу овог члана, подразумијева да се лица не могу самостално кретати у стану и изван стана, узимати храну, облачити се и свлачити, одржавати личну хигијену, обављати друге основне физиолошке потребе, као и слијепа лица чији је остатак вида на оба ока испод 0,05 са корекцијом.
 - ц) Друга група – лица са инвалидитетом која, према оцјени Института, не могу потпуно удовољити својим основним животним потребама без помоћи другог лица.

- д) Под немогућношћу потпуног удовољавања основним животним потребама, у смислу овог члана, подразумијева се да се лице, без помоћи другог лица, не може самостално кретати изван стана ради набавке основних животних потрепштина и кориштења здравствене заштите.
- (2) Право из става (1) овог члана не могу остварити лица са инвалидитетом која додатак за његу и помоћ од другог лица остварују или могу остварити према прописима о правима бораца и чланова њихових породица и заштити цивилних жртава рата.
 - (3) Допатак за његу и помоћ од другог лица је новчана накнада, која се исплаћује лицу са инвалидитетом, код којег је утврђено најтеже оштећење организма, због којег лице не може самостално, без помоћи другог лица, функционисати у заједници са другима и савладавати баријере.

Члан 20.

(Утврђивање висине накнада за додатак за његу и помоћ од другог лица и искључење од кориштења)

- (1) Мјесечни износ накнаде за његу и помоћ од другог лица одређује се у проценту од основице из члана 24. овог закона, и то:
 - а) I група 100% од основице,
 - б) II група 50% од основице.
- (2) Право на додатак за његу и помоћ од другог лица не може остварити лице са инвалидитетом смјештено у установу социјалне заштите, уколико трошкови смјештаја у цјелости падају на терет опћинског, односно кантоналног буџета.
- (3) Лице са инвалидитетом које је смјештено у установу социјалне заштите може, уз испуњење свих осталих услова предвиђених овим законом, остварити право на додатак за његу и помоћ од другог лица уколико оно, чланови његове породице, старатељ или треће лице, снесе најмање 50% укупних трошкова смјештаја.

Одјељак Ц. Накнада за ортопедски додатак

Члан 21.

(Услов за остваривањем и утврђивање висине накнада за ортопедски додатак)

- (1) Накнаду за ортопедски додатак може остварити лице код којег је, у складу са оцјеном Института, утврђена потреба за оваквим видом материјалне заштите, а код којег је дошло до ампутације најмање једног екстремитета или тешког оштећења функције екстремитета, слијепо лице, као и лице са енуклеацијом једног ока, те лице са оштећењем слуха које користи слушни апарат.
- (2) Ортопедски додатак одређује се у мјесечном износу у висини од 7% од основице из члана 24. овог закона.
- (3) Право из става (1) овог члана не могу остварити лица са инвалидитетом која ортопедски додатак остварују или могу остварити према прописима о

правима бораца и чланова њихових породица и заштити цивилних жртава рата.

- (4) Ортопедски додатак је новчана накнада, која се додјељује лицу са инвалидитетом, које користи ортопедско помагало, а служи за сервисирање ортопедског помагала, док је у року употребе.

Члан 23.

(Утицај судских пресуда на кориштење права)

- (1) Кориснику права, осуђеном правоснажном судском пресудом на казну затвора у трајању од шест мјесеци и дуже, не припадају та права за вријеме док се налази на издржавању казне.
- (2) Ако се корисник новчаних накнада за призната права налази у притвору, члановима породице које корисник издржава за вријеме трајања притвора, исплаћује се половина тих примања. Задржана половина примања исплатит ће се кориснику, ако кривични поступак буде правоснажном одлуком суда обустављен или ако корисник правоснажном пресудом буде ослобођен оптужбе, односно, ако оптужба против њега буде одбијена, али не због ненадлежности суда.

Члан 31.

(Доказна средства)

- (1) Оштећење организма лица са инвалидитетом, потребу за кориштењем права на додатак за његу и помоћ од другог лица и ортопедски додатак, утврђује се на основу оцјене медицинског вјештачења здравственог стања Института.
- (2) Захтјев Институту за прибављањем оцјене медицинског вјештачења, не сматра се захтјевом за остваривањем права у управном поступку.
- (3) Подносилац захтјева је дужан, приликом предаје захтјева за остваривањем права центру за социјални рад, уз осталу потребну документацију, приложити и коначан налаз Института прибављен у поступку медицинског вјештачења здравственог стања.
- (4) Осим доказа из става (3) овог члана, у списима предмета прије рјешавања о захтјеву подносиоца, потребно је прибавити сљедеће документе и то:
 - а) копију личне карте;
 - б) пријаву пребивалишта (ЦИПС);
 - ц) доказ надлежног органа да тражено право не остварује, односно не може остварити по прописима о правима бораца и чланова њихових породица, цивилним жртвама рата и пензијско-инвалидском осигурању;
 - д) увјерење о држављанству;
 - е) извод из матичне књиге рођених;
 - ф) копију текућег рачуна.

Члан 33.
(Поступање по контролном прегледу)

- (1) Могућност контролног прегледа се утврђује дјетету до навршене 15. године живота.
- (2) Уколико је оцјеном медицинског вјештачења здравственог стања одређен контролни преглед, рјешење има привремени карактер и кориштење новчаних накнада за призната права по том рјешењу траје до датума наложеног контролног прегледа, па се даљња исплата кориснику права обуставља.
- (3) Ако се наложени контролни преглед код Института, захтјевом пријави у року који је одређен рјешењем, новим рјешењем по обављању контролног прегледа, кориснику се права признају континуирано, без обзира када ће Институт сачинити и доставити коначну оцјену медицинског вјештачења здравственог стања.
- (4) Уколико корисник не поступи у одређеном року и не обави контролни преглед, кориштење права му престаје рјешењем о престанку права са датумом контролног прегледа, а за наставак кориштења права треба поднијети нови захтјев за остваривањем права код надлежног центра за социјални рад.
- (5) Права по новом захтјеву се признају у складу са одредбама члана 41. овог закона.

ПОГЛАВЉЕ VI - ВЕРИФИКАЦИЈА ЗАКОНИТОСТИ КОРИШТЕЊА ПРАВА

Члан 36.
(Корисници који подлијежу верификацији)

Сви корисници права на додатак за његу и помоћ од другог лица и ортопедски додатак, који су та права остварили по одредбама Закона о основама социјалне заштите, заштите цивилних жртава рата и заштите породице са дјецом ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 36/99, 54/04, 39/06, 14/09, 45/16, 40/18 и 16/23), до дана ступања на снагу овог закона, подлијежу верификацији законитости кориштења права (у даљњем тексту: верификација).

ПОГЛАВЉЕ VIII - НАДЗОР

Члан 46.
(Вршење управног надзора)

- (1) Управни надзор над примјеном овог закона и подзаконских прописа за његово провођење врши Министарство и надлежни центри за социјални рад у Федерацији, свако из оквира своје надлежности.
- (2) Контролу исплата новчаних накнада корисницима права, које се обезбјеђују у Буџету Федерације Босне и Херцеговине, врши Министарство.
- (3) Министарство, у електронској бази података, прикупља, обрађује и води евиденције о личним подацима подносиоца захтјева и корисника права који

су неопходни за остваривање надлежности утврђених овим законом, укључујући и њихов јединствени матични број.

- (4) Лични подаци из става (3) овог члана, могу се уносити у исправе којима се рјешава о правима утврђеним овим законом.

ПОГЛАВЉЕ IX - ПРЕКРШАЈНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 49. (Прекршајне одредбе)

- (1) Новчаном казном од 2.000,00 КМ до 10.000,00 КМ казниће се за прекршај центар за социјални рад ако:
- а) кориснику противно одредбама овог закона, ускрати или ограничи права која му припадају;
 - б) омогући кориштење права лицу којем не припада право по овом закону или му не припада у том обиму;
 - ц) инспектору не осигура неометано обављање инспекцијског надзора и не стави му на располагање сва средства и потребну документацију.
- (2) За прекршај из става (1) овог члана казниће се и одговорно лице у центру за социјални рад новчаном казном од 500,00 КМ до 1.500,00 КМ.